

[H. C. Toft.]

den dyriske produktion, som senere kan komme til at volde kvaler i form af markedsoverfyldning og faldende priser.

De lave foderkornspriser vil tilskynde mange landmænd til en væsentlig udvidelse af brødkornsarealerne i dette efterår, så vi til næste høst på ny står med uhensigtsmæssigt store arealer med rug og hvede, som staten så på ny må tage et tab på med mange ny millioner kroner.

Af disse grunde opfordrer jeg landbrugsministeren til på nuværende tidspunkt at give tilsagn om at ville ændre kornloven ved det nye folketingsårs begyndelse, så basispriserne for foderkorn forøges med månedlige tillæg i lighed med kornloven 1962-63.

Landbrugsminister *Skyttes* svar (16. august 1963):

Det stillede spørgsmål må besvares benægtende. Kornloven gælder for et år ad gangen og bør ikke ændres midt i høståret. Kornloven for høståret 1963-64 blev vedtaget i marts måned 1963 med regeringspartiernes stemmer, medens hverken partiet venstre eller det konservative folkeparti stemte for loven, ligesom der fra sidstnævnte partiers side heller ikke blev stillet ændringsforslag.

Det er en sædvanlig foreteelse, at prisen på dansk foderkorn trykkes i høsttiden og tiden umiddelbart derefter på grund af stort udbud. Formodningen om, at et tillæg til basisprisen på importeret foderkorn skulle kunne afværge dette, fordi chancen for en højere pris senere på høståret skulle få landmændene til at holde kornet tilbage, er næppe rigtig. I slutningen af september 1962 lå Københavns notering for dansk foderbyg på 45 kr. 50 øre og i begyndelsen af juli 1963 på 45 kr. 25 øre, således at landmænd, der eventuelt måtte have udskudt realisation af byg i håb om at opnå en højere pris på grund af det månedlige tillæg til basisprisen, er blevet skuffet og derfor ikke kan forventes på ny at ville holde kornet tilbage i tillid til et månedligt tillægs gunstige indvirken på prisen i høstårets løb.

Kornlovens basispris for byg er 46 kr. pr. 100 kg, og salg af importeret byg til lavere priser vil normalt ikke kunne finde sted. Det kan således ikke skyldes prisen her i

landet på importeret byg, når prisen på dansk byg ligger lavere. Dette sidste må skyldes, at der udbydes mere dansk byg, end der kan afsættes.

Af *Grøndahl* til socialministeren (17. august 1963):

„Finder socialministeren det rimeligt og i overensstemmelse med den rette administration af vore sociale love, at de ulovligt strejkende slagteriarbejdere i Esbjerg ved henvendelse til socialkontoret kan få bevilget hjælp?“

Ifølge dagspressen har socialudvalget i Esbjerg på et ekstraordinært møde torsdag besluttet at yde hjælp til de ulovligt strejkende slagteriarbejdere, hvis de skulle ønske det. Stadig ifølge dagspressen har socialudvalget torsdag eftermiddag spurgt socialministeriet til råds om dette forhold, og efter de oplysninger, udvalget har fået i ministeret, betænker udvalget sig ikke på at udbetale offentlig hjælp til de slagteriarbejdere, der søger derom.

Jeg må gå ud fra, at denne rådgivning fra socialministeriet til socialudvalget i Esbjerg har været givet med en vis hjemmel i lovgivningen, men udbetaling af socialhjælp i et tilfælde som det omhandlede i Esbjerg, hvor det offentlige faktisk kommer til at finansiere en ulovlig strejke, forekommer mig at være et så groft misbrug af vor sociallovgivning, at der omgående må sættes en stopper derfor.

Socialminister *Bundvads* svar (21. august 1963):

Ydelse af hjælp efter forsørgsloven forudsætter som hovedregel, at vedkommende ikke er i stand til at skaffe sig det fornødne til underhold eller til kur og pleje, jfr. lovens § 1 sammenholdt med § 45. Ved afgørelsen af, om en person er i stand til at skaffe det fornødne, må der i overensstemmelse med lovens § 48 ikke blot tages hensyn til faktiske arbejdsindtægter, men også til indtægter ved arbejde, der kan anvises de pågældende. Som følge heraf vil der i almindelighed ikke kunne anerkendes trang, så længe et arbejdstilbud består og vedkommende uden lovlig begrundelse nægter at overtage dette arbejde.